No. 33.

JAVASCHE COURANT.

ZATURDAG den 20sten Maart 1830.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

VREDES VERDRAG tusschen Rusland en de Ottomannische Porte, onderteekend te Adrianopel, den 14den september 1829.

In den naam van God Almagtig.

Zijne Keizerlijke Majesteit de zeer verhevene en grootmagtige Keizer en zelfheerscher aller Russen, en Zijne Hoogheid de zeer verhevene en grootmagtige Keizer der Ottomannen, van gelijken wensch bezield, om aan de rampen des oorlogs een einde te maken, en den vrede en de goede verstandhouding tusschen hunne Rijken op hechte en onwankelbare grondslagen te herstellen, hebben gemeenschappelijk besloten, dit heilzame werk aan de zorg en leiding hunner wederzijdsche gevolmag tigden toetevertrouwen; te weten, Zijne Majesteit de Keizer aller Russen aan Zijne Excellentie den Graaf *Diebitsch Sabalkansky*, enz., enz., dewelke, uit kracht van de hem verleende allerhoogste volmagt, tot gevolmagtigden van de zijde van het Keizerlijk Russische Hof benoemd heeft hunne Excellentien den Graaf *Alexis Orloff*, enz., en den Graaf *Frederik Pahlen*, enz.; en Z. H. de Keizer der Ottomannen, hunne Excellentien *Mehemed Sadick Effendi*, Groot Defterdar (Groot Schatbewaarder) der Ottomannische Porte, en *Abdul Kadir Bey*, Kadiasker (Opper Regter) van Natolie; welke, in de stad Adrianopel bijeengekomen zijnde, en hunne volmagten uitgewisseld hebbende, wegens de volgende artikelen zijn overeengekomen.

Art. 1. Alle vijandschap en alle verschillen, welke tot hiertoe tusschen de beide Rijken bestaan hebben, zullen, zoo wel ter zee als te land, van heden af, ophouden; en er zal ten eeuwigen dage vrede, vriendschap en goede verstandhouding heerschen, tusschen Z. M. den Keizer en Padischah aller Russen en Z. H. den Keizer en Padischah der Ottomannen, hunne erfgenamen en opvolgers op den troon, gelijk ook tusschen hunne Rijken. De beide hooge partijen zullen met eene bijzondere zorg alles vermijden, wat tot nieuw misverstand tusschen hunne wederzijdsche onderdanen zouden kunnen aanleiding geven. Zij zullen alle de bepalingen van het tegenwoordig vredes-verdrag met naauwgezetheid nakomen, en ook zorg dragen, dat op geenerleiwijze, middellijk noch onmiddellijk daartegen gehandeld worde.

Art II. Z. M. de Keizer en Padischah aller Russen, aan Z. H. den Keizer Padischah der Ottomannen een bewijs van de opregtheid zijner vriendschappelijke gezindheid willende geven, geeft het Vorstendom Moldavie aan de Verhevene Porte terug, met de grenzen, welke hetzelve gehad heeft voor den aanvang des oorlog, waaraan het tegenwoordig verdrag een einde gemaakt heeft. Z. K. M. geeft insgelijks terug het Vorstendom Wallachye, het Bannaat van Krajova, zonder eenige uitzondering, Bulgarye en het land van Dobrudscha van den Donau af tot aan de zee, met Silistria, Hirsova, Matschin, Isaczi, Tulcza, Babadag, Bazardschick, Varna, Parawadi en de overige steden, vlekken en dorpen, welke daarin liggen; de geheele uitgestrektheid des Balkans, van Elminch-Burnu tot Kasan toe; en de geheele landstreek van den Balkan af tot aan de Zwarte zee, met Silimno, Jamboli, Aidos, Karnabat, Mesembria, Aghioli, Burgas, Sizopolis, Kirk-Kilissia, de stad Adrianopel, Lulé-Burgas, en eindelijk alle de steden, vlekken en dorpen, en over het geheel alle plaatsen, die de Russische krijgsbenden in Rumelie bezet hebben.

Art. III. De Pruth zal bij voortduring de grensscheiding tusschen de beiden Rijken blijven uitmaken, van het punt af, waar die rivier het gebied van Moldavie bereikt, tot deszelfs vereeniging met den Donau. Van die plaats af zal de grens lijn den loop van den Donau volgen, tot aan den mond van St. George, zoo dat alle de eilanden, welke de verschillende armen dezer rivier vormen, aan Rusland verblijven; terwijl derzelver regter over, gelijk te voren, aan de Ottomannische Porte zal blijven toebehooren. Men is echter overeengekomen, dat deze regter oever, van het punt af, waar de mond van St. George zich van dien van Sulineh afscheidt, onbewoond zal blijven tot op twee uren afstands van de rivier, en dat er geene gebouwen hoegenaamd zullen mogen opgerigt worden; en dat het evenens niet geoorloofd zal zijn, om op de eilanden, welke aan het Hof van Rusland verblijven, gebouwen of verdedigingswerken te stichten, met uitzondering evenwel der beveiligings-gestichten, welke aldaar zullen gevestigd worden.

De koopvaardijschepen der beide Mogendheden zullen den Donau, in deszelfs geheele uitgestrektheid mogen bevaren, en die onder Ottomannische vlag zullen vrijelijk in de monden van Kili en Sulineh mogen binnenloopen; blijvende de mond van St. George gemeen voor de oorlogs- en koopvaardijschepen der beide Mogendheden. Doch de Russische oorlogschepen, zullen, den Donau opvarende niet verder mogen gaan, dan tot aan de plaats, waar de Pruth zich met die rivier vereenigt.

Art. IV. Vermits Georgie, Imeretie, Mingrelie, Gurie, reeds sedert lange jaren en voor altijd met het Russische Rijk vereenigd zijn, vermits dit Rijk daarenboven bij het vredes verdrag, hetwelk den 22sten februarij 1828 te Turkmantschai met Perzie gesloten is, ook nog de Khanaten van Erivan en Nachitschevan verworven heeft, zoo hebben de beide hooge overeenkomende Mogendheden de noodzakelijkheid ingezien, om op deze geheele lijn, tusschen hunne wederzijdsche Staten eene naauwkeurig bepaalde grensscheiding vasttestellen geschikt om voor het vervolg alle geschil voor te komen. — Zij hebben voorts overwogen, welke middelen geschikt waren, om onoverkomelijke hinderpalen in den weg te stellen aan de invallen en strooptogten, die de aan de grenzen wonende volksstammen tot hiertoe gedaan hebben, en waardoor de vriend-nabuurlijke betrekkingen tusschen de beide Rijken zoo dikwerf zijn gestoord geworden. Dien ten gevolge is men overeengekomen, om voortaan, als grensscheiding tusschen de Staten van het Keizerlijk Russische Hof, en die der Verhevene Ottomannische Porte in Azie te erkennen, de lijn, welke, langs de tegenwoordige grenzen van Gurie, van de Zwarte zee af tot aan de grens van Imeretie loopt, en van daar af, in de regtste strekking tot aan het punt, waar de grenzen der Pachaliks van Akhaltschick en Kars zich met die van Georgie vereenigen; moetende mitsdien ten noorden van deze lijn en op ten minste twee uren afstands van dezelve de stad Akhaltschiek en de vesting Akhalkalaki blijven liggen.

Alle de gewesten, ten zuiden en westen dezer lijn, naar de zijde der Pachaliks van Kars en Trapezunt gelegen, met het grootste gedeelte van het Pachalik van Akhaltschick, zullen ten eeuwigen dage onder de heerschappij der Verhevene Porte blijven, terwijl de gewesten, welke ten noorden en oost van dezer lijn, naar de zijde van Georgie, Imeretie en Gurie liggen, alsmede het geheele Kustland der Zwarte zee, van den mond des Kubans af, tot aan de haven van St. Nikolaas ingesloten, ten eeuwigen dage onder de heerschappij van het Russische Rijk blijven. Dienvolgens geeft het Keizerlijk Russische Hof aan de Verhevene Porte terug het overig gedeelte van het Pachalik van Akhaltschick, de stad en het Pachalijk van Kars, de stad en het Pachalik van Bayazid, de stad en het Pachalik van Erzerum, alsmede alle de plaatsen, welke door de Russische krijgsbenden bezet zijn, en buiten de boven aangewezen lijn liggen.

Art. V. Daar de Vorstendommen Moldavie en Wallachye zich, ten gevolge eener overeenkomst, onder de opperheerschappij der Verhevene Porte gesteld hebben, en vermits Rusland derzelver welvaart heeft gewaarborgd, zoo is men te rade geworden, dat zij alle de vrijdommen en voorregten zullen blijven behouden, die, hetzij bij genoemde overeenkomst, hetzij bij de tusschen de beide Rijken geslotene verdragen, hetzij bij de Hatti-sherifs (bevelschriften) welke op onderscheidene tijden uitgevaardigd zijn, aan dezelve zijn toegestaan geworden. Dien ten gevolge zullen zij vrije uitoefening van hunne godsdienst volkomene veiligheid en handelsvrijheid genieten, en onder een eigen en onafhankelijk Bestuur staan. De bijvoegselen tot de vroegere bepalingen, welke noodig geoordeeld zijn, om aan deze beide gewesten het genot hunner regten te verzekeren, zijn vervat in de hierbij gevoegde afzonderlijke overeenkomst, welke een onafscheidelijk gedeelte van het tegenwoordig verdrag uitmaakt, en als zoodanig beschouwd zal worden.

Art. VI. Aangezien de omstandigheden, welke sedert het sluiten van het verdrag van Akkierman hebben plaats gehad, aan de verhevene Porte niet veroorloofd hebben, zich onmiddellijk bezig te houden met het ten uitvoer leggen der bepalingen van de afzonderlijke overeenkomst, betrekkelijk Servie, en behoorende tot art. V van gezegd verdrag, zoo verbindt zij zich op de plegtigste wijze, om dezelve, zonder eenig verwijl en met de grootst mogelijke naauwgezetheid te vervullen; en met name tot de onmiddelijke teruggave der zes distrikten, welke van Servie zijn afgezonderd geworden, over te gaan, ten einde alzoo voor altijd de rust en de welvaart van dat getrouwe en gehoorzame volk te verzekeren. Het van de eigenhandige onderteekening des Sultans voorziene bevelschrift, waarbij de vervulling der bovengenoemde bepalingen geboden wordt, zal, binnen den tijd van eene maand, te rekenen van de onderteekening van het tegenwoordige vredes verdrag, uitgevaardigd en officieel aan het keizerlijk Russische Hof medegedeeld worden.

Art. VII. De Russische onderdanen zullen over de geheele uitgestrektheid van het Ottomannische Rijk, zoo wel te land als ter zee, de volmaakte en geheele handelsvrijheid genieten, welke aan hen verzekerd wordt door de vroegere, tusschen beide Mogendheden geslotene overeenkomsten. Op deze handelsvrijheid zal hoegenaamd geen inbreuk gemaakt worden; en zij mag in geen geval, noch onder eenig voorwendsel door een verbod, of eenige beperking, noch ten gevolge van eene verordening of eenen maatregel van beheer of inwendige wetgeving belemmerd worden. De Russische onderdanen, schepen en koopwaren zullen tegen alle geweldadigheid en tegen alle knevelarij beschermd worden; de eerstgenoemden blijven bij uitsluiting aan het regtsgebied en de politie van den Minister en

de Konsuls des Russische Hofs onderworpen; de Russische schepen zullen nooit aan eenig onderzoek van de zijde der Turksche overheden bloot staan, noch in de opene zee, noch in eenige haven of op eene reede, welke onder de heerschappij der Verhevene Porte staat; en alle koopwaren en voortbrengselen, aan een Russische onderdaan toebehoorende, kunnen, nadat zij de bij de tarieven vastgestelde tolregten voldaan hebben, vrijelijk verkocht, aan wal in de pakhuizen des eigenaars, of desgenen, aan wie zij gezonden worden, opgeslagen, of ook in een ander schip, tot welk volk zulks ook behooren moge, overgeladen worden, zonder dat de Russische onderdaan in dit geval verpligt is, de plaatselijke overheid daarvan te verwittigen, en nog minder derzelver vergunning te vragen. Er wordt uitdrukkelijk vastgesteld dat de granen, welke uit Rusland komen, deze zelfde voorregten zullen genieten, en dat de vrije doorvoer dezelve nooit en onder geen voorwendsel hoegenaamd, de minste zwarigheid of belemmering zal ondervinden.

De verhevene Porte verbindt zich bovendien, zorgvuldig toe te zien, dat met name de handel en de scheepvaart op de Zwarte zee geen hindernis van welke aard ook, ondervinde. Tot dat einde erkent en verklaart zij de vaart door het kanaal van Konstantinopel, en door de zeeëngte der Dardanellen, geheel vrij en open voor de Russische schepen onder koopvaardij - vlag, bevracht of in ballast, hetzij dezelve uit de Zwarte zee komen, om naar de Middellandsche zee te stevenen, hetzij dezelve uit de Middellandsche zee komen en de Zwarte zee willen binnenloopen. Deze vaartuigen, mits koopvaardijschepen zijnde, van welke grootte ook, zullen, gelijk boven bepaald is, aan geenerlei belemmering of knevelarij blootstaan. De beide Hoven zullen zich nader over de middelen verstaan, welke het geschiktst zijn, om elk oponthoud bij de uitgifte der noodzakelijke scheepspapieren te voorkomen. Volgens hetzelfde beginsel, wordt de doorvaart door het kanaal van Konstantinopel en door de zeeëngte der Dardanellen, vrij en open verklaard, voor alle koopvaardijschepen der Mogendheden, welke met de Verhevene Porte in vrede zijn, zonder onderscheid of zij naar de Russische havens der Zwarte zee stevenen, dan wel uit dezelve komen; bevracht of in ballast; op dezelfde voorwaarden, welke voor schepen onder Russische vlag vastgesteld zijn.

Vermits eindelijk de Verhevene Porte aan het Keizerlijk Russische Hof het regt toekent *(de s'assurer des garanties de cette pleine liberté)*, om zich van het genot dezer volkomene vrijheid van handel en scheepvaart op de Zwarte zee te verzekeren, zoo verklaart dezelve plegtiglijk, dat daaraan nooit en onder geenerlei voorwendsel, van haren kant de minste belemmering zal in den weg gelegd worden. Zij belooft bovenal, dat zij zich voortaan nooit veroorloven zal, om de schepen, hetzij bevracht, hetzij in ballast, hetzij aan Rusland, hetzij aan andere Mogendheden toebehoorende, met welke het Ottomannische Rijk niet in een verklaarden oorlogs - toestand is; hetzij dezelve door het kanaal van Konstantinopel en de zee - engte der Dardanellen naar de Middellandsche zee, hetzij uit de Middellandsche zee naar de Russische havens der Zwarte zee stevenen, op of aan te houden. En zoo, hetgeen God verhoede moge, eene der in het tegenwoordige artikel vervatte bepalingen mogt overtreden worden, zonder dat op de eischen des Russischen Ministers dienaangaande ten spoedigste eene volkomene voldoening mogt gegeven worden, dan kent de Verhevene Porte aan het Keizerlijk Russische Hof nu voor alsdan het regt toe, om zulk eene overtreding als eene vijandelijkheid aan te merken, en zich onmiddelijk op het Ottomannische Rijk te verhalen.

Art. VIII. Daar de schikkingen, welke vroeger bij art. VI van het verdrag van Akkierman gemaakt zijn, ter regeling en vereffening van de eischen der wederzijdsche onderdanen, wegens de door hen op verschillende tijden sedert den oorlog van 1806 geledene schade, nog niet ten uitvoer zijn gebragt; en daar de Russische handel, sedert het sluiten der voormelde overeenkomst, en door de maatregelen, welke ten opzigte van de vaart door den Bosporus genomen zijn, nieuwe en aanzienlijke schade geleden heeft; zoo wordt bepaald, dat de Ottomannische Porte, als vergoeding voor deze schade en deze verliezen, aan het Keizerlijk Russische Hof, binnen achttien maanden, en op tijdstippen welke nader zullen bepaald worden, de som van een millioen en vijfmaal honderd duizend Hollandsche dukaten zal betalen, zoo dat de voldoening dezer som een einde zal maken aan alle aanvragen en eischen der beide Mogendheden, welke uit voormelde omstandigheden konden voortvloeijen.

Art. IX. Aangezien de verlenging des oorlogs, waaraan het tegenwoordig vredes - verdrag gelukkig een einde maakt, het Keizerlijk Russische Hof tot aanmerkelijke uitgaven genood zaakt heeft, zoo erkent de Verhevene Porte de noodzakelijkheid, om daarvoor aan gezegd Hof eene billijke schadeloosstelling aan te bieden. Dien ten gevolge verbindt de Verhevene Porte zich, om, behalve den bij art. IV bepaalden afstand van een klein gebied in Azie, hetwelk het Russische Hof in mindering van gezegde schadeloosstelling wil laten gelden, aan genoemde Hof eene somme gelds te betalen, waarvan het bedrag bij eene gemeenschappelijke overeenkomst zal geregeld worden.

Art. X. De Verhevene Porte verklaart, dat zij volkomen toetreedt tot de bepalingen van het verdrag, hetwelk den 6den julij 1827 tusschen Rusland, Groot Britannie en Frankrijk te Londen gesloten is; en vereenigt zich tevens met de overeenkomst, welke den 22sten maart 1829 tusschen dezelfde Mogendheden, op den grondslag van gemeld verdrag gesloten is, en welke de nadere omschrijving behelst van de wijze, waarop dat verdrag ter eindelijke uitvoering zal gelegd worden. Terstond na de uitwisseling van het tegenwoordige vredes - verdrag zal de Verhevene Porte gevolmagtigden benoemen, om met de gevolmagtigden van het Keizerlijke Russische Hof en van de Hoven van Engeland en Frankrijk, wegens de voltrekking van genoemde bepalingen en beschikkingen overeen te komen.

Art. XI. Onmiddelijk na de onderteekening van het tegenwoordige vredes-verdrag tusschen de beide Rijken, en na de uitwisseling der bewijzen van bekrachtiging door de beide Souvereinen, zal de Verhevene Porte de noodige maatregelen nemen, ter spoedige en naauwkeurige voltrekking der daarin vervatte bepalingen, en met name van art. III en IV met betrekking tot de grenzen, welke de beide Rijken zoo wel in Europa als in Azie zullen afscheiden; voorts van de artikelen V en VI opzigtelijk de Vorstendommen Moldavie en Wallachye, en Servie; en van het oogenblik af, dat deze verschillende artikelen als ten uitvoer gebragt kunnen aangemerkt worden, zal het Keizerlijk Russische Hof overgaan tot de ontruiming van het gebied der Ottomannische Porte, overeenkomstig de grondslagen, vastgesteld bij eene afzonderlijke overeenkomst, welke een onafscheidelijk gedeelte van het tegenwoordige verdrag uitmaakt.

Tot aan de geheele ontruiming der gewesten, welke door de Russische legers bezet zijn, zullen de besturen en de orde van zaken, welke thans onder den invloed van het Keizerlijk Russische Hof aldaar ingevoerd zijn, gehandhaafd worden, en de Verhevene Porte zal op geenerlei wijze daar tusschen kunnen komen.

Art. XII. Terstond na de onderteekening van het tegenwoordige vredesverdrag zal aan de bevelhebbers der wederzijdsche krijgsmagt, zoo wel te land als ter zee, last gegeven worden om de vijandelijkheden te staken. Die vijandelijkheden, welke, na de onderteekening van het tegenwoordige verdrag mogten gepleegd zijn, zullen als niet geschied aangemerkt worden, en volstrekt geene verandering in de bepalingen, welke dit verdrag behelst, bewerken. Eveneens zal al, wat in dien tusschentijds door de legers van de eene of andere der onderhandelende Mogendheden mogt veroverd zijn geworden, zonder eenig verwijl terug gegeven worden.

Art. XIII. Terwijl de hooge onderhandelende Mogendheden de betrekkingen eener onderlinge opregte vriendschap herstellen, staan zij eene algemeene vergiffenis en volkomene en geheele kwijtschelding toe aan alle diegenen van hunne onderdanen, van wat stand ook, welke in den loop van den alsnu gelukkig geëindigden oorlog, aan de krijgsverrigtingen deel genomen, of, hetzij door hun gedrag, hetzij door hunne gevoelens, hunne gehechtheid aan de eene of andere der beide onderhandelende Mogendheden aan den dag gelegd hebben. Dienvolgens zal niemand derzulken, noch aan zijn persoon noch aan zijn vermogen, wegens zijn vroeger gedrag, gestraft of vervolgd worden; en elk hunner zal het eigendom, hetwelk hij vroeger bezeten heeft, terug erlangen, en onder de bescherming der wetten in het vreedzaam genot daarvan blijven, ook zal het hem vrijstaan, om zich daarvan, binnen het tijdverloop van 18 maanden, te ontdoen, en zich met zijn huisgezin en beweegbare have, naar zoodanig gewest te begeven, als hem goeddunkt, zonder aan belemmeringen of knevelarijen blootgesteld te worden.

Bovendien zal aan de wederzijdsche onderdanen, welke gezeten zijn in de gewesten die aan de Verhevene Porte teruggegeven of aan het Keizerl. Russische Hof worden afgestaan, dezelfde tijd van 18 maanden vergund worden, te rekenen van de bekrachtiging van het tegenwoordige vredes - verdrag, om, wanneer zij zulks goedvinden, over hunne, hetzij voor, hetzij gedurende den oorlog verworvene bezittingen te beschikken, en met hunne kapitalen en beweegbare have uit de Staten van éene der onderhandelende Mogendheden naar die der andere, en omgekeerd, te verhuizen.

Art. XIV. Alle de krijgsgevangenen, die zich in de beide Rijken bevinden, tot welk volk, of tot welken stand of kunne zij ook mogten behooren, zullen, terstond na de uitwisseling der bewijzen van bekrachtiging van het tegenwoordig vredesverdrag, uitgeleverd en zonder eenig losgeld of eenige andere betaling teruggegeven worden. Hiervan zijn uitgezonderd de Kristenen, die, uit geheel vrije verkiezing, in de Staten der Verhevene Porte de Mohammedaansche Godsdienst, en de Mohammedanen, die, insgelijks uit geheel vrije verkiezing, in de Staten van het Russische Rijk de Kristelijke Godsdienst omhelsd hebben.

Ten aanzien der Russische onderdanen, die, na de onderteekening van het tegenwoordig vredes - verdrag, op de eene of andere wijze in gevangenschap geraakt zijn, en zich in de Staten der Verhevene Porte mogten bevinden, zal op gelijke wijze gehandeld worden. Het Keizerlijk Russische Hof verbindt zich, om met de onderdanen der Verhevene Porte eveneens te handelen.

Er zal geene teruggave verlangd kunnen worden van de sommen, die door de beide hooge onderhandelende partijen voor het onderhoud der gevangenen besteed zijn geworden. Elke dezer partijen zal hen van alle benoodigdheden voor de reis tot de grenzen voorzien, waar zij door eene wederzijds te benoemen kommissie uitgewisseld zullen worden.

Art. XV. De gezamenlijke verdragen, overeenkomsten en bepalingen, die van tijd tot tijd tusschen het Keizerlijk Russische Hof en de Verhevene Ottomannische Porte gesloten en vastgesteld zijn, worden, met uitzondering der artikelen, die door het tegenwoordig vredes - verdrag ingetrokken zijn, bevestigd en volkomen geldig en van kracht verklaard. De beide hooge partijen verbinden zich, om dezelve naauwkeurig en onverbrekelijk natekomen.

Art. XVI. Het tegenwoordig vredes - verdrag zal door de beide onderhandelende Hoven bekrachtigd worden, en de uitwisseling der bewijzen daarvan tusschen derzelver wederzijdsche

gevolmagtigden binnen het tijdperk van zes weken, of zoo mogelijk vroeger plaats hebben.

Het tegenwoordig vredes-verdrag, hetwelk 16 artikelen inhoudt, en aan hetwelk, door de uitwisseling der wederzijdsche bewijzen van bekrachtiging, de laatste hand zal worden gelegd, is, uit krachte van onze volmagten door ons onderteekend, van onze zegels voorzien, en tegen een ander gelijkluidend stuk, dat door de boven genoemde gevolmagtigden der Verhevene Ottomannische Porte van hunne zegels en onderteekeningen voorzien was, uitgewisseld geworden.

Gedaan te Adrianopel, den 2den (14den) september 1829.

Het oorspronkelijke, aan de Turksche gevolmagtigden overhandigd, afschrift was geteekend:

De Graaf Alexis Orloff.

De Graaf F. van Pahlen.

Ook was dat oorspronkelijke stuk door den Graaf *Diebitsch Sabalkanskij* bekrachtigd.

De afzonderlijke overeenkomst wegens de Vorstendommen, vermeld in art. V van bovenstaand Verdrag, is van den volgenden inhoud.

In den naam van God Almagtig.

De beide hooge onderhandelende Mogendheden, bekrachtigende al wat in de afzonderlijke overeenkomst, die bij het verdrag van Akkierman behoort, nopens de wijze van benoeming de Bewindhebbers (*Hospodars*) van Moldavie en Wallachye is vastgesteld, hebben het noodzakelijk geacht, om het Bestuur dezer gewesten op hechtere en met de ware belangen der beide Vorstendommen meer overeenkomstige grondelagen te vestigen. Tot dat einde is bepaaldelijk vastgesteld geworden, dat de tijd van de Regering der Bewindhebbers niet meer, zoo als vroeger, slechts zeven jaren zal duren, maar dat zij voortaan voor hun geheele leven tot deze waardigheid verheven zullen worden, de gevallen van vrijwillige aftreding en van ontzetting wegens misdrijf, waarin bij de genoemde afzonderlijke overeenkomst voorzien is geworden, alleen uitgezonderd.

De Bewindhebbers zullen, onder medewerking van hunne Raden (*Divans*) de vrije beschikking hebben nopens al wat het inwendig bestuur hunner gewesten aangaat, zonder evenwel te mogen inbreuk maken op de regten, die door vroegere verdragen of bevelschriften des Sultans (*Hatti Scherifs*) aan de beide Vorstendommen verleend zijn. Zij zullen ook in hun inwendig bestuur door geen, met deze regten strijdig, bevel belemmerd worden.

De Verhevene Porte belooft en verbindt zich, om naauwgezet te waken, dat hare Bevelhebbers op de grenzen de aan Moldavie en Wallachye verleende voorregten op generlei wijze schenden; om niet te dulden, dat deze Bevelhebbers zich in de zaken der beide gewesten mengen, en om elken inval der bewoners van den regter Donau oever op het Moldavische en Wallachische gebied te beletten. Alle de eilanden, die het naast aan de linker oever des Donaus liggen, zullen als een onafscheidelijk gedeelte van dat gebied beschouwd worden, terwijl het bed dezer rivier, van het punt af, dat zij de Ottomannische Staten binnenstroomt tot hare zamenvloeijing met den Pruth, de grensscheiding der beide Vorstendommen zal uitmaken.

Tot meerdere verzekering der onschendbaarheid van het Moldavische en Wallachische gebied, verbindt de Verhevene Porte zich, om op den linker over des Donaus geen versterkt punt te behouden, en niet te dulden, dat iemand hare Mohammedaansche onderdanen zich aldaar op eenigerhande wijze vestige. Dien ten gevolge wordt onveranderlijk vastgesteld, dat op dezen geheelen oever, zoo wel in Groot en Klein-Wallachye als in Moldavie, geen Mohammedaan immer zijne woonplaats zal kunnen hebben, en dat aldaar alleen zoodanige kooplieden zullen worden toegelaten, die van passen (*firmans*) voorzien zijn, en ten behoeve der bevolking van Konstantinopel, voor hunne eigene rekening levensmiddelen of andere voorwerpen mogten willen inkoopen.

De Turksche steden, die op den linker Donau over gelegen zijn, zullen met derzelver grondgebied aan Wallachye teruggeven worden, en voortaan met dit Vorstendom vereenigd blijven; terwijl de vestingwerken, die vroeger op die zijde der rivier bestonden, nimmer weder hersteld zullen kunnen worden. De Muzelmannen, welk in deze steden of op eenig ander punt van den linker Donau-over vaste goederen bezitten, die niet aan bijzondere personen wederregtelijk ontnomen zijn, zijn gehouden, om dezelve binnen achttien maanden aan de inboorlingen te verkoopen.

Daar de Regering der beide Vorstendommen alle de voorregten van een in het inwendige onafhankelijk Bestuur bezit, zoo vermag zij vrijelijk langs den Donau en overal binnen 's lands, waar zulks noodig zijn mogt gezondheids-gestichten op te rigten en andere gezondheids maatregelen te nemen, zonder dat de aldaar aankomende vreemdelingen, het zij Muzelmannen of Kristenen, zich van de naauwkeurige opvolging der daaromtrent vast te stellen voorschriften zullen kunnen ontslaan. De Regering van elk Vorstendom vermag, zoo wel om de gezondheids maatregelen te kunnen handhaven, als om voor de veiligheid der grenzen, de bewaring der goede orde in de steden en ten platten lande, en de uitvoering der wetten en verordeningen te kunnen waken, het voor deze verschillende doeleinden vereischte aantal krijgslieden in dienst te houden. De Bewindhebbers zullen, na gemeen overleg met hunne Raden, en in navolging van vroegere voorbeelden, omtrent de sterkte en het onderhoud dezer landmagt, bepalingen vaststellen.

Daar de Verhevene Porte door den opregten wensch bezield wordt, om aan de beide Vorstendommen geheel en al die welvaart te verzekeren, waarvoor zij vatbaar zijn, en daar de misbruiken en knevelarijen ter harer kennis gekomen zijn, die aldaar uit hoofde der verpligting tot het doen van verschillende leveringen voor het verbruik van Konstantinopel, de behoeften der Donau vestingen en die der tuighuizen, plaats hebben, zoo doet zij ten hunnen behoeve volkomen afstand van alle hare regten te dezen aanzien. Dien ten gevolge zullen Moldavie en Wallachije voor altijd van de vroeger op deze gewesten rustende verpligting tot het leveren van granen en andere levensmiddelen, alsmede van schapen en timmerhout, ontheven zijn. Insgelijks zal van deze gewesten in geen geval het leveren van arbeiders voor den vestingbouw of voor eenige andere vroendiensten hoegenaamd meer geëischt kunnen worden. Om echter de keizerlijke schatkist voor de verliezen schadeloos te stellen; welke uit dezen geheelen afstand harer regten mogten voorspruiten, zullen Moldavie en Wallachije, — boven en behalve de jaarlijksche schatting, welke deze beide Vorstendommen, volgens de Bevelschriften (*Hatti-scherifs*) van 1802, onder de benamingen van *Charausch, Idje* en *Rekiabje*, aan de Verhevene Porte moeten voldoen, nog verpligt zijn, om elk bij wijze van schadevergoeding, aan dezelve eene jaarlijksche som te betalen, waarvan het bedrag door eene nadere gemeenschappelijke overeenkomst zal worden vastgesteld. Bovendien zal, bij iedere vergadering van den persoon der Bewindhebbers, hetzij door overlijden, vrijwillige aftreding of wettige ontzetting dezer overheidspersonen, het Vorstendom, waarin dit geschiedt, verpligt zijn, om aan de Verhevene Porte eene som gelds te betalen gelijk staande met de jaarlijksche schatting van hun gewest, zoodanig als deze bij de bevelschriften is vastgesteld. Buiten deze sommen zal nimmer onder geen voorwensel hoegenaamd, noch van de Vorstendommen zelve, noch van de Bewindhebbers, eenige andere schatting, belasting of geschenk geëischt kunnen worden.

Uit kracht van de bovenomschrevene afschaffing der leveringen, zullen de bewoners der Vorstendommen, ten aanzien der voortbrengselen van hunnen grond of van hunne nijverheid, eene volkome handels-vrijheid genieten, zoo als zulks hun reeds bij de afzonderlijke overeenkomst, die bij het verdrag van Akkierman behoort, was toegestaan. Daarin zullen geene andere beperkingen mogen worden gebragt, dan de zoodanige, die de Bewindhebbers, na overleg met hunne Raden, onvermijdelijk mogten achten, om hunne gewesten voor gebrek te beveiligen. De genoemde bewoners kunnen dus, van passen hunner eigene Regering voorzien, met hunne eigene vaartuigen vrijelijk den Donau bevaren en in de stedens en havens der Verhevene Porte handel drijven, zonder aan de belasting van het hoofdgeld (de *Charadsch*) onderworpen, of aan eenige andere belemmering blootgesteld te worden.

Voorts in aanmerking nemende alle de rampen, die de bewoners van Moldavie en Wallachye hebben moeten verduren en door een geheel bijzonder gevoel van menschelijkheid bewogen, staat de Porte toe, dat die bewoners voor een tijdvak van twee jaren, te rekenen van den dag af, dat de Vorstendommen geheel door de Russische krijgsbenden ontruimd zullen zijn, van de betaling van alle jaarlijksche opbrengsten aan hare schatkist bevrijd zullen zijn.

Eindelijk verbindt zich de Verhevene Porte, door den wensch bezield, om het toekomstige welzijn der beide Vorstendommen in alle opzigten te verzekeren, tot het goedkeuren der verordeningen die, gedurende de bezetting dezer beide gewesten door de Russische leggers, in overeenkomst met de wenschen van de vergaderingen der aanzienlijkste ingezetenen, aldaar vastgesteld zijn, en die voor de toekomst tot grondslag van het inwendig regerings-stelsel der beide Gewesten dienen zullen; met uitdrukkelijke bepaling echter, dat de goedkeuring der verordeningen slechts voor zoo verre zal plaats hebben, als daarbij het regt van oppergezag der Verheven Porte niet verkort zal zijn.

Dien overeenkomstig hebben wij Ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Zijne Maj. den Keizer en Padischah aller Russen, gemeenschappelijk met de Gevolmagtigden der Verhevene Ottomannische Porte, de bovenstaande punten betrekkelijk Moldavie en Wallachije vastgesteld, die een gevolg zijn van het Vde artikel van het tusschen ons en de Ottomannische gevolmagtigden te Adrianopel gesloten vredes verdrag. Ten gevolge daarvan is de tegenwoordige afzonderlijke overeenkomst opgesteld, van onze zegels en onderteekeningen voorzien, en in de handen van de Gevolmagtigden der Verhevene Porte overgegeven.

Gedaan te Adrianopel, den 2den (14den) September 1829.

Het oorspronkelijke aan de Turksche gevolmagtigden overhandigd afschrift was geteekend:

De Graaf Alexis Orloff,

De Graaf F. van Pahlen.

Ook was het oorspronkelijke stuk door den Graaf *Diebitsch-Sabalkanskij* bekrachtigd.

(*Nederl. Staat-courant, 2 november jl.*)

ERRATUM.

In no. 28 van onze courant, in het stuk over de bereiding en behandeling van den Havana tabak, regel 10 van onderen, leest men: „ van de ruimte die „ men tusschen elke plant stelt, bepaald, in verband met den zwaarderen of „ ligteren grond, de kwaliteit van den tabak" *Men leze:* De ruimte die men tusschen elke plant stelt, bepaald in verband met den zwaarderen of ligteren grond, de kwaliteit van den tabak.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Maart 17—stoom-boot *Van der Capellen*, A. Davidson, van Samarang den 14den maart, passagiers: kolonel Cochius, luitenant Arbaghan, de heeren Van Damme, Hipp en familie mevrouw Snecht, jufvrouw Hettendorff. brik *Dankbaarheid*, J. H. Hazewinkel, van Dordrecht den 14den november,

En precies te 11 ure,

Voor rekening van de inlandsche vrouw *Ma Nonna* en *Armain.*

Zeker stuk tuinland, bebouwd met een bamboese pondok met adap gedekt, staande en gelegen omtrent een half uur gaans, buiten deze stads Nieuwpoortstraat, bezuiden den Gelderlandschen weg, in het oosterveld, het 26ste deel van het blok L, sub no. 64 tot no. 71, bij de verponding doorloopende onder no. 3352.

Voor rekening van wijlen *The Inghong.*

Zeker erf, zijnde het geregte een derde gedeelte bebouwd, en het geheel met een steenen pedak met pannen gedekt, staande en gelegen een weinig buiten deze stadspoort Diest, in de chinesche Kampong, of in het westerveld, het 4de deel van het blok O, sub no. 38 litt. A, bij de verponding doorloopende onder no. 5267.

Op vrijdag den 26sten maart 1830.

Voor de woning van den chinees *The Enghong*, op Blandongon, van juweelen, goud- en zilverwerken, huismeubelen, benevens andere goederen meer.

En precies te 11 ure,

Door den deurwaarder bij den landraad alhier, bijwege van executie, ten behoeven van *G. Hager* qq., het vendudepartement, voor rekening en recico van *Tan Tjiangling*, de vrouwelijke lijfeigenen, *Tan Tjok* en *Saroe.*

En ten behoeve als boven, voor rekening van *Ong Tekkong*, de lijfeigenen *Sapatoe*, *Anapa*, *Trona*, *Simmat*, *Liemien*, *Singar*, *Adam*, *Palander*, *Azor*, *Jazie*, *Toepa*, *Cassei*, *Loeko*, *Nassie*, *Apropo*, en *Siettie.*

Die vermeent eenig regt actie, of toewijzing op bovengemelde lijfeigenen te hebben, of zich tegen gemelde verkoop wil opponeeren, die kome en make het mij bekend.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

In den loop der aanstaande maand, dag en plaats nader te bepalen, zal ten overstaan van eene commissie uit den Raad van Justitie alhier, door den sequester en curator adlites, als administrerende den insolventen boedel van wijlen *J. F. Arnold*, publiek verkocht worden, zeker dien boedel behorend en ten onregte in der tijd onverkocht aangehouden erf, bebouwd met een steenen pedak, staande en gelegen binnen de stad op Roea Malakka, blok C no. 86, bij de verponding doorloopende sub no. 6964.

Batavia, *De Sequester,*
17 maart 1830. FOCQUIN.

—*De Nijs, Brown en Co.* hebben pas ontvangen, met de brik EAGLE, kapt. *A. Smith*, van London, Hodgson, pale ale, hammen, kasen, boter, en hoeden, bij hun is ook pas aangebragt rhijnwijn, fijne en tafel wijnen, echte madera en cognac brandewijn, jenever, seltzerwater, ansjovis, pruimedanten, en andere vruchten, paarl gort, morellen, olijven, kappers, zuren, visch en vleeschsausen, mostard, en nog verkrijgbaar amerikaansch meel, beschuit, spermacetie kaarsen, en vele andere goederen meer.

—Te koop, een fraaije engelsche barouchette, te bevragen bij DE NIJS, BROWN en CO.

—Te bekomen bij *Keuchenius en Co.* de laatste aangebragte provisien, als hammen, boter, kaas, ribstukken tongen, ordinaire roode en alle soorten van fijne wijnen, mineraal water, ligt en zwaar princesse bier, pale ale gezout iersch vleesch en spek, voorts zwarte en groene thee, hollandsch-, havannah en manilla cigaren, rooktabak en snuif puik eau de cologne en verder alle soorten van negotie goederen.

—De kolonel *A. Michiels*, presenteert uit de hand te koop, het land naast de postern Biedara Tjiena.

GEBOORTEN.

Heden beviel mijne geliefde echtgenoote *C. W. Schreuel*, voorspoedig van een zoontje.

Magelang, J. M. SCHMIDT WELLMANS.
10 maart 1830.

NAGELATEN BOEDELS.

Bij sententie dimitief van het Hoog Geregtshof van Nederlandsch Indie, en gelijke vonnissen van den Raad van Justitie alhier, ten aanzien der preferentien concurrentien de insolvente boedels van wijlen de heeren Mr. *Jacob Balthasar Forsten*, in leven raadsheer in gemelden Hof, *Johan Fredrik Arnold*, in leven koopman alhier, *Dirk Hendrik ten Kate van Loo*, laatstelijk ambtenaar op wachtgeld, *A. J. Bergere*, in leven opziener bij het civiele bouwdepartement, *Eduard Walther*, gewezen directeur van het militaire hospitaal te Djocjokarta, *A. C. Dolsma*, in leven school-onderwijzer, *Adolph Weerman*, ambtenaar op wachtgeld, en den chinees *Tan Hoko*, in leven handelaar op Buitenzorg, beslist zijnde, zoo worden de respective crediteuren in gedachte insolvente boedels bij deze opgeroepen, de hun bij opgemelde sententie en vonnissen of de krachtens dezelve gemaakte verdeelingen toegewezene gelden, binnen den bij art. 19 van des sequesters instructie bepaalden tijd van drie maanden, gerekend van dato dezes, tegen kwitantie en cautie de restituendo ten bureele van den sequester voornoemd in de koestraat alhier te komen afhalen, terwijl bij nalatigheid hieraan, met de na dien tijd onafgehaald gebleven gelden, naar luid van art 20, van gedachte instructie zal worden gehandeld.

Batavia, *De sequester en curator adlites,*
20 maart 1830. FOCQUIN.

—Alle degenen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den op den 24sten februarij jl. alhier overleden *Christiaan Fredrik Erentreich*, worden verzocht, daarvan opgave of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden na dato dezer aan de ondergeteekende agenten der Soerabajasche weeskamer te Grissee.

Grissee, W. F. LUNEL.
den 12den maart 1830. TANDIE Jr.

—Alle degenen die iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn aan den boedel van den op den 4den dezer, abintestato overleden Assistent Resident dezer residentie, *Salomon Dedel*, worden verzocht, daarvan binnen drie maanden na dato opgave of betaling te doen, aan *De Agenten der Samarangsche Weeskamer te Soerakarta,*

Soerakarta, WINTER.
13 maart 1830. E. A. KUHLO.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat aan het postkantoor te Batavia paketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden

naar	schip	kapitein
Rotterdam,	*Ned. schip Anthonij*,	A. Schaap.
Nederland,	*Eng. schip Minstrell*,	Arckoll.
Sinkapoer,	*dito brik Eagle*,	A. Smith.
Idem,	*dito schip Lady of the Lake*,	Pearson.

Het behoeven paket voor Nederland, per het schip ANTHONIJ, kapitein *A. Schaap*, zal op aanstaanden dingsdag den 23sten dezer, uiterlijk te twaalf ure worden gesloten.

Batavia, *De postmeester,*
den 19den maart 1830. P. A. BIK.

VERTREKKENDE PERSONEN.

Mevrouw de weduwe *van Angelbeek*, vertrekt over Soerabaija naar Malakka.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

ERUDITIO MUSICA.

CONCERT No. 4.

Op woensdag den 24sten maart 1830, des avonds te zeven ure precies, in een der zalen van de Societeit de Harmonie.

Tot de afgave der bewijzen van toegang, waarvan de prijs is bepaald, als volgt:

Voor een heer f 5:—
En voor eene dame — 3:—

zal op dingsdag en woensdag, den 23 en 24sten dezer, worden gevacreerd, van des morgens 8 tot 's namiddags 1 ure, in het gebouw *De Harmonie*, alsmede in de stad bij de heeren gebroeders *Beyhon*, waar alsdan tevens nog zal kunnen worden ingeteekend.

Namens de Directie.
De Secretaris,
Batavia, D. O. BEKKING.
den 19den maart 1830.

—Gemeubileerde en ongemeubileerde kamers te huur, bij J. BLANKEVOORT.
Goenongsahárie.

—Huisonderwijs per les, voor een of meer kinderen in het lager onderwijs, de wiskunde, stelkunde, enz. wordt aangeboden; adres met gesloten briefjes onder La. S. te Rijswijk bij *Chaulan*, Hôtel de Provence.

Te BATAVIA, ter LANDS DRUKKERIJ.